

منهای فوتبال

کاپیتان ووشو

به جام جهانی می‌رسد

جام جهانی ووشو در حالی آبان به میزبانی چین پیگیری خواهد شد که تیم ملی ووشوی ایران نیز برای حضور در این رقابت‌ها راهی این دوره از مسابقات خواهد شد. حمیدرضا قلی‌پور کاپیتان تیم ملی ووشو پیش از این از عدم حضورش در این رویداد خبر داده بود اما او حالا عزمش را جزم کرده تا در این میدان خوش‌رنگ‌ترین مدال را به گردن بیندازد. او در مسابقات جهانی روسیه از ناحیه پا با مصدومیت روبه‌رو شده بود ولی در حال حاضر در بهترین شرایط قرار دارد و آماده حضور در جام جهانی چین است. قلی‌پور چهار مدال طلا و دو مدال نقره مسابقات جهانی را در کارنامه دارد و سال گذشته در ششمین حضور خود در مسابقات جهانی روسیه موفق شد ششمین مدال جهانی خود و دومین مدال نقره را به نام خود ثبت کرد. او در این باره گفت: «به هیچ عنوان تصمیم به خداحافظی ندارم و تمام تلاشم را می‌کنم تا در مسابقات جهانی دوره بعدی نیز حضور داشته باشم.»

■ ■ ■

دبیر شمشیر بازی، سر مری شد!

گویا مشکلات و نوسانات ارزی تنها اعزام‌های ورزش‌های مختلف را تحت تأثیر خود قرار نداده است و موجش به انتصابات هم رسیده است. رشد قیمت ارز و سخت شدن تأمین مبلغ قرارداد این مربی باعث شده فدراسیون شمشیربازی عذر مربی از یک اسلحه ایه را بخواهد. شوکت توردیکولوف از بکستانی که مدتی بود هدایت تیم ملی شمشیربازی ایه را بر عهده داشت، با پایان قراردادش در هفته آینده، ایران را ترک خواهد کرد. اتفاق جالب ماجرا اما جایی است که قرار است علی یعقوبیان دبیر فدراسیون شمشیربازی و قهرمان سابق اسلحه ایه، هدایت اِپه‌ایست‌های کشورمان را بر عهده بگیرد. این در حالی است که در گذشته وقتی پیمان فخری هدایت تیم ملی اسلحه سابر را پذیرفت، مدت کمی دبیر فدراسیون بود. او به دلیل تمرکز بر کار تیم ملی، از دبیری فدراسیون استعفا داد. باید دید یعقوبیان در این وضعیت مشابه چه تصمیمی می‌گیرد؟

■ ■ ■

نابودگر به گردن‌پری نمی‌رسد

خبر مصدومیت مهدی خدابخشی در آستانه مر حله چهارم مسابقات گردن‌پری، خوشایند نبود. هرچند نابودگر تکواندو مدت‌هاست از طلای این مسابقات دور مانده، اما حضورش در تیم‌بهرتر از نبودش است. خدابخشی در حالی که از قبل مصدومیت داشت، در اردوی تیم ملی به خاطر درد زانو راهی بیمارستان شد. این درد تا حدی زیاد بود که فریب‌رز عسکری سر مربی تیم ملی خیلی زود حضور خدابخشی در گردن‌پری به نظر پزشکان مشروط کرد و همان جا احتمالات نرسیدن او به مسابقه پررنگ شد. حالا هم‌شنیده می‌شود که خدابخشی نه تنها به مر حله چهارم گردن‌پری نمی‌رسد، که با توجه به رنکینگ در فینال مسابقات هم نمی‌تواند شرکت کند. به این ترتیب شاید بهتر باشد این اتفاق را یک توفیق اجباری برای خدابخشی دانست تا با توجه به نبود مسابقه مهمی تا پایان سال، او روی درمانش تمرکز کند تا شاید با کسب بهودی کامل دوباره موتورش روشن شود و به جای اینکه نام نابودگر را داشته باشد، در شایب چانگ واقعا رقبایش را نابود کند. به نظر می‌رسد او قید حضور در لیگ را هم بزند تا تمام وقتش را به درمان اختصاص دهد.

■ ■ ■

محرومیت یا مماشات؟

فدراسیون والیبال قصد دارد فصل جدید لیگ برتر که سی و دومین دوره این مسابقات به شمار می‌رود را از روز ۲۵ مهر آغاز کند اما هنوز مسئولان این فدراسیون نمی‌دانند کدام تیم‌ها در فصل جدید حضور خواهند داشت. این ابهام در حالی به دغدغه مسئولان فدراسیون تبدیل شده که تیم‌ها باید روز ۱۸ مهر کارت حضور در مسابقات را دریافت کنند اما برخی از آنها هنوز چک ضمانت یک میلیارد تومانی را به این فدراسیون ارائه نکرده‌اند. پیش از این محمدحسین شفق رئیس سازمان لیگ تأکید کرده بود اگر تیم‌ها تا روز ۱۵ مهر این چک را ارائه نکنند از فصل جدیدلیگ برتر کنار گذاشته خواهند شد. مشخص نیست فدراسیون والیبال و سازمان لیگ مقابل تیم‌های بزرگ کوتاه خواهند آمد یا این بار برخلاف گذشته پای تصمیم‌شان خواهند ایستاد و تیم بدون ضمانت را به لیگ راه نمی‌دهند. قرار است امروز تصمیم نهایی در این مورد گرفته شود.

رامین رضاییان در اردوی تیم ملی چه می‌کند؟

خط ویژه!

آن‌چه بیشتر از هر چیزی در تصاویر مربوط به آغاز دور تازه جلسه‌های آماده‌سازی تیم ملی جلب توجه می‌کرد، حضور رامین رضاییان در اردوی تیم بود. نام رامین در فهرست آخر کی‌روش قرار نگرفته اما او نه با «لباس شخصی» و نه به عنوان تماشاگر، بلکه به عنوان یکی از بازیکنان حاضر در اردو با سایر نفرات این تیم تمرین می‌کند. بعد از دعوت پیامکی باز یکنان به تیم ملی، حضور نفرات دعوت نشده در متن تمرین‌ها، تازه ترین بدعتی به شمار می‌رود که کی‌روش در فوتبال ایران بنا کرده است.

آرپاطاری

آمادگی برای پوشیدن پیراهن تیم ملی برسانند. رامین در ماه‌های گذشته هیچ باشگاهی نداشته و همچنان انفرادی تمرین می‌کند. او برخلاف تصورات خودش، در اروپا نامیدکننده ظاهر شده و به همین خاطر در پنجره تابستانی، هیچ پیشنهادی از باشگاه‌های اروپایی دریافت نکرده است. این بازیکن که همیشه رویای بازی در اروپا را در سر داشته، به هیچ قیمتی حاضر به پذیرش این شکست و

بازگشت به لیگ برتر فوتبال ایران نیست. همین وضعیت، موجب «تعلق» رضاییان شده و طبیعتا تیم ملی نباید روی یک فوتبالیست معلق، حساب ویژه‌ای باز کند. کنار گذاشتن رامین، نشان داد که کی‌روش میان او و سایر بازیکن‌ها «تبعیض» قائل نمی‌شود اما در اولین تصاویر اردوی تیم ملی، رامین نیز به وضوح دیده می‌شود. او به عنوان تماشاچی به کمپ نیامده بود و مثل سایر بازیکن‌ها، لباس تیم

ملی را بر تن داشت و درست مثل آنها تمرین می‌کرد. ظاهرا کی‌روش به این نتیجه رسیده که دیگر نیازی به قرارداد نام این بازیکن در فهرست ندارد. چراکه «ساکن کمپ تیم ملی» خود به خود در تمرین‌های این تیم حضور خواهد داشت! البته که رامین رضاییان، هنوز در بین نفرات مدنظر کی‌روش برای تیم ملی قرار دارد اما اگر همه نفرات حاضر در ماتریس ذهنی آقای مربی به اردو دعوت شوند، این اردو باید

بیشتر از ۵۰ بازیکن در خود داشته باشد. برخلاف مساله‌ای که از سوی کادر فنی تیم ملی مطرح شده، شرایط رامین در اردو با هیچ بازیکن دیگری متفاوت نیست. او پیراهن شماره ۲۳ را بر تن دارد و درست همان کارهایی را انجام می‌دهد که همه نفرات حاضر در اردو، در حال انجامش هستند. اگر تیم ملی چنین ظرفیتی دارد، چرا نباید این ظرفیت به یک بازیکن جوان‌تر سپرده شود؟ بسیاری از فوتبالیست‌های شاغل در لیگ برتر، در رویای یک بار حضور در اردوی تیم ملی هستند اما سهمیه این اردو انکار از قیل به مهره‌هایی اختصاص داده شده که به هر قیمتی قرار است بخشی از تیم کی‌روش باشند. رامین بدون کارت دعوت، در تیم ملی حضور دارد و شاید حتی این تیم را در دیدارهای تدارکاتی پیش رو نیز همراهی کند. او برای حفظ پیراهن تیم ملی، حتی اجباری برای انتخاب یک باشگاه و بیشتر فوتبال بازی کردن احساس نمی‌کند. آن‌چه در ایران برای این فوتبالیست اتفاق افتاده، ممکن است این‌طور را برای همه بازیکنان ایجاد کند که می‌توانند در هر لحظه قید فوتبال باشگاهی را بزنند، به کمپ تیم ملی بروند، انفرادی تمرین کنند، پیراهن تیم ملی را به دست بیاورند، در ترکیب تیم فیکس شوند و در نهایت به واسطه همین ملی‌پوش بودن، یک پیشنهاد اروپایی دریافت کنند. این چرخه کاملا معیوب، نشان می‌دهد سر مربی تیم ملی عملا برای فوتبال باشگاهی، اهمیتی قائل نیست.

قرار گرفتن رامین در قاب‌های مربوط به اردوی تیم ملی، سوال‌های زیادی را در اطراف سرمربی تیم ملی می‌سازد. سوال‌هایی که مثل همیشه پاسخی به جز «کنایه» نخواهند داشت، چراکه ظاهرا پاسخگو بودن، در بندهای قرارداد

رامین بدون کارت دعوت، در تیم ملی حضور دارد و شاید حتی این تیم را در دیدارهای تدارکاتی پیش رو نیز همراهی کند. او برای حفظ پیراهن تیم ملی، حتی اجباری برای انتخاب یک باشگاه و بیشتر فوتبال بازی کردن احساس نمی‌کند

آقای سرمربی گنجانده نشده است. رامین رضاییان، چه کاری انجام داده که از این امتیازهای ویژه برخوردار است؟ چرا فوتبالیست‌های جوان و پرانگیزه، چنین امتیاز‌هایی ندارند؟ چرا مهره‌های پرتجربه بعد از سال‌ها بازی با پیراهن تیم ملی، به بی‌رحمانه‌ترین شکل ممکن و حتی بدون یک خداحافظی سزاوارانه، طرد می‌شوند و بهانه واهی «تا‌امادگی» درباره آنها مورد استفاده قرار می‌گیرد؟ اگر کارلوس کی‌روش به این اندازه به رامین رضاییان اعتقاد دارد، چرا نام او را از لیست خارج می‌کند و اگر نام او را از لیست خارج می‌کند، چرا درهای تمرین با تیم ملی را برای این بازیکن با می‌گذارد؟

به نظر می‌رسد آقای مربی از یک سو با کنار گذاشتن رضاییان، سعی در حفظ رُست‌های همیشگی‌اش دارد اما از سوی دیگر نیز حاضر به کنار گذاشتن این بازیکن نیست و به شکل مخفیانه‌ای او را نیز در فهرستش قرار داده است. همه تصمیم‌های فنی، در حیطه اختیارات خود کی‌روش هستند اما بد نیست او در مواجهه با رسانه‌ها و هواداران فوتبال در ایران، کمی صداقت هم از خودش نشان بدهد!

مستند مربوط به اسبش شرکت می‌کند. مردم در انتظار عذرخواهی این ستاره جوان هستند اما اوسیانو بازگشت او را در حد یک دستاورد بزرگ برای تیم ملی جلوه می‌دهد. هواداران فوتبال در ایران، در انتظار یک خبر خوب واقعی هستند آقای اوسیانو. ماتریس رامین و بازگشت سردار، حتی نزدیک به یک خبر خوب هم نیست. تنها خبر خوبی که در ایران همه را خوشحال خواهد کرد، یک نتیجه درخشان در جام ملت‌های آسیاست. دستیار کارلوس کی‌روش نیز باید به دنبال بهانه‌های بهتری برای نشان دادن دستاوردهای کادر فنی باشد. آن‌چه کروز به آن افتخار می‌کند، بیشتر از آن‌که افتخار آمیز باشد، نمایش ضعف مربیان تیم ملی در مواجهه با چند بازیکن خاص است.

اوسیانو وعده یک «خبر خوب» را به اهالی فوتبال ایران می‌دهد اما این خبر ظاهرا خوب، به ماجرای بازگشت سردار به تیم ملی مربوط می‌شود. شاید برای کی‌روش که علاقه فوق‌العاده‌ای به آزمون دارد، این خبر، خوب تلقی شود اما بیشتر هواداران تیم ملی این‌طور فکر نمی‌کنند. درست در همین روزها، سامان قدوس در لیگ فرانسه کولاک کرده است اما کادر فنی تیم ملی همچنان خودش را سرگرم رامین و سردار نشان می‌دهد. ایران بدون آزمون، هیچ مشکلی برای گل‌زنی در جام ملت‌های آسیاندار اما در فاصله‌ای کوتاه با آغاز این تورنمنت، همه هوش و حواس مربیان تیم ملی به بازگشت احتمالی سردار دوخته شده است. آزمون، تیم ملی را به حال خودش رها کرده و با فراغ بال، در اکران‌های عمومی

دو حالت است. این پروسه، بسیار عجیب و منحصر به فرد به نظر می‌رسد اما اوسیانو کروز تلاش می‌کند تا آن را به شکل یک ماجرای کاملاً عادی جلوه بدهد. این مربی در پاسخ به ابهامات مربوط با رامین، یک سوال عجیب می‌پرسد: «وقتی او کار دیگری ندارد، چه عیبی دارد با تیم ملی تمرین کند؟» آیا چنین جمله‌ای، اساسا پایین آوردن شان تیم ملی نیست؟ آیا هر بازیکنی که کار دیگری ندارد و به هیچ باشگاهی ملحق نشده، باید برای مهم‌ترین تیم فوتبال در ایران بازی کند؟

اردوی تیم ملی با وجود قرار نداشتن نامش در فهرست نفرات دعوت شده، از حضور رامین در ماتریس کادر فنی صحبت می‌کند اما آیا کی‌روش و حمایت از چهره‌های علاقه‌مند به این مربی عبور می‌کنند. کمک مربی تیم ملی که این اواخر چند بار به علی کریمی و هومن افاضلی حمله کرده است، حالا مشغول حمایت بی‌دریغ از بازیکنانی است که معلوم نیست چرا هیچ‌وقت و در هیچ شرایطی پیراهن تیم ملی را از دست نمی‌دهند. اوسیانو در توجیه حضور عجیب رامین رضاییان در

اوسیانو کروز، راه ماندگاری در کادر فنی تیم ملی را به خوبی آموخته است. این راه ظاهرا از انجام مصاحبه‌های تند علیه منتقدان کی‌روش و حمایت از چهره‌های علاقه‌مند به این مربی عبور می‌کنند. کمک مربی تیم ملی که این اواخر چند بار به علی کریمی و هومن افاضلی حمله کرده است، حالا مشغول حمایت بی‌دریغ از بازیکنانی است که معلوم نیست چرا هیچ‌وقت و در هیچ شرایطی پیراهن تیم ملی را از دست نمی‌دهند. اوسیانو در توجیه حضور عجیب رامین رضاییان در

چهره به چهره

دستیاران مرد پر تعالی

امید نمازی، اولین دستیار کارلوس در فوتبال ایران بود. مرد پر تعالی که زیر بار انتخاب دستیار ایرانی نمی‌رفت، با انتخاب نمازی که سال‌ها در آمریکا حضور داشت، تلاش کرد که به صورت هم‌زمان هم خواسته فدراسیون برای انتخاب مربی ایرانی را برآورده کند و هم از سرمربیان شاغل در فوتبال ایران فاصله بگیرد. رابطه نمازی و کی‌روش البته بعدها شکر آب شد اما این دو مربی چندین سال در کنار هم کار کردند و صعود به جام جهانی برزیل را با هم جشن گرفتند. نمازی، امروز کجا ایستاده است؟ او به لطف رزومه کار در تیم ملی، نیمکت ذوب‌آهن را تصاحب کرده و تیمش را به زحمت در نیمه بالای جدول جای داده است. ذوب با نمازی، ابدا شبیه یک تیم مدعی نیست و اخراج زودهنگام این مربی از باشگاه، دور از ذهن نخواهد بود. او تنها دستیار کی‌روش نیست که در تنهایی، موفق نمی‌شود.

تبدیل نشده و همچنان مرحله آزمون و خطا را پشت سر می‌گذارد. تیم شمالی تنها دوره با منطقه سقوط جدول لیگ برتر فاصله دارد از شروع فصل تا پایان هفته هشتم، تنها یک بار طعم پیروزی را چشیده است. آنها با ۶ گل زده، سومین خط حمله ضعیف لیگ را در اختیار دارند و هنوز مشکل گل‌زنی‌شان را حل نکرده‌اند. عملکرد کاپیتان سابق تیم ملی در اولین تجربه لیگ برتری‌اش، چندان امیدوارکننده به نظر نمی‌رسد. او به سبک کاری کارلوس کی‌روش علاقه زیادی دارد اما این علاقه به تنهایی برای شبیه شدن او به مرد پر تعالی کافی به نظر نمی‌رسد. نکو چندین سال برای کارلوس بازی کرده و همواره بازیکن محبوب او بوده است. این بازیکن بعد از بازنشستگی حتی برای مدتی دستیار مرد پر تعالی در کادر فنی تیم ملی شد اما گذر زمان، نشان داده است که سر مربی تیم ملی فوتبال ایران، چیز زیادی به دستیارانش منتقل نمی‌کند. اگر دستیاران روزه مورینیو به سرعت برای مربیگری در باشگاه‌های مختلف مهیا می‌شوند، در ایران خبری از پیشرفت فنی دستیاران کی‌روش نیست.

خبری از پیشرفت نیست!

جواد نکونام و نساجی، با وجود ۱۲۰ دقیقه مقاومت برابر سپاهان، در ضربات پنالتی از تیم میزبان شکست خوردند و شانس باقی ماندن در جدول جام حذفی را از دست دادند. باشگاه تازه‌وارد مازندران که در لیگ انتظارات هوادارانش را برآورده نکرده، حالا دیگر بخشی از جام حذفی نیز نخواهد بود. تا چند ماه قبل تصور می‌شد نساجی، پدیده این فصل فوتبال ایران است اما سقف آرزوهای نکو و شاگرد‌ها، چندان بلند به نظر نمی‌رسد. آنها یک تیم تدافعی هستند که در بسیاری از بازی‌های لیگ، برای رسیدن به نتیجه تساوی به میدان می‌روند. قرمز‌های قائمشهر حتی با وجود جو وحشتناک و فوق‌العاده ورزشگاه اختصاصی‌شان، در زمین خودی کوبنده نیستند و نفس حریف را نمی‌گیرند. سبک بازی نساجی و نتایج این تیم در طول فصل، به وضوح نشان می‌دهد که جواد نکونام هنوز به یک مربی کامل